

DOSSIER
DE
PREMSA

TEMPORADA
DESEMBRE '21
JUNY '22

FUNDACIÓ JOAN BROSSA
CENTRE DE LES
ARTS LLIURES

TEMPORADA
DESEMBRE '21 — JUNY '22

SALUTACIÓ

Joan Brossa va deixar a la Fundació que porta el seu nom el llegat de manera testamentària. La Fundació Joan Brossa diposità el fons patrimonial al Macba perquè s'afegís al que Joan Brossa havia deixat en vida a l'ajuntament de la seva ciutat, el qual el va confiar també al museu. Recentment el Macba amb la Fundació Joan Brossa van mostrar a la seva seu i en itinerància per centres d'art de Llatinoamèrica l'exposició a ell dedicada: *Poesia Brossa* es pot veure actualment a Ciutat de Mèxic.

En aquests quatre darrers anys, des que l'Ajuntament de Barcelona cedí a la Fundació Joan Brossa l'espai de la Seca-2 a l'antiga casa de la moneda, s'ha realitzat un programa de recerca i exhibició que gira al voltant de la crisi de la realitat ("Art i follia" i "La mèdiem i el poeta") i de la crisi del llenguatge ("Joan Brossa i la poesia experimental 1946-1980" i "Poesia concreta: Brossa-Viladot-Iglesias del Marquet"). A més, s'han celebrat dues sessions de PostBrossa dedicades als més joves creadors i la primera intervenció (Laia Estruch) al Gabinet Brossa. Cursos, seminaris i activitats pedagògiques han convertit la Brossa en un actiu centre de creativitat i coneixement.

Ara, amb la totalitat de l'espai La Seca, la Fundació Joan Brossa posa en funcionament el Centre de les Arts Lliures, un únic espai excepcional on s'hibriden la imatge, la paraula i l'acció. I ofereix un programa on el teatre, les arts i l'escriptura ressonen sense compartimentació, sigui entre la memòria i la innovació, sigui entre generacions diverses enllaçades amb un esperit radical i lliure.

En posar en marxa aquest equipament amb vocació pública, per respondre a les seves aspiracions, hem desenvolupat un programa a partir del Centre d'Estudis Joan Brossa i de l'equip de direcció. Aquest model, que no fa distinció entre l'elaboració de continguts i la seva gestió, compta amb una direcció col·legiada: Marc Chornet, director d'Arts en viu, Maria Canelles, directora d'Arts visuals i Sheila Eroles, directora de producció i gestió.

El programa que avui presentem ocupa diversos espais en un: l'espai del teatre i l'espai d'exposicions, les zones polivalents; i, a fora, l'espai de les accions de carrer, de les col·laboracions i de l'estudi. Complementàriament, la sortida del primer volum de *Poesia completa* aconsegueix les fites que ens havíem proposat.

En agrair a comissaris, estudiosos i artistes per la irradiació de Brossa, retem homenatge a quatre figures que ens han precedit: Pepa Llopis, la companya i presidenta fundacional, Josep M. Mestres Quadreny, l'amic i artista, també expresident, Hermann Bonnín, que impulsà l'Espai Escènic Brossa, i Arnau Puig, el filòsof de Dau al set. I l'agraïment, als membres del Patronat i membres del Centre d'Estudis Joan Brossa.

"El poema següent ara començarà", va escriure Joan Brossa tot construint en present el que ha de venir. És el principi de l'acció performativa. I d'això en som deutors i regeneradors.

Vicenç Altaió, president de la Fundació Joan Brossa

FUNDACIÓ JOAN BROSSA CENTRE DE LES ARTS LLIURES

Per a Joan Brossa l'acció poètica és la capacitat de transformar la realitat a partir d'una mirada subjectiva i peculiar, la del poeta, que fa aflorar quelcom nou, un significat nou. La poesia no s'expressa, només, en un paper. Tot pot ser suport d'un poema: un objecte, una imatge, una tipografia, una paraula, una situació dramàtica, una entrada de clown, un cabaret, un ballet, un striptease... Per això parla de poemes objecte, de poesia escènica, de poesia visual...

Vivim en l'era artística de la hibridació. Allò híbrid és signe i símbol de temps moderns i de contemporaneïtat artística. Hibridar, malgrat tot, és mesclar allò que prèviament ja tenia una entitat amb alguna altra cosa també identificada, ja etiquetada. Implica una comprensió de l'art basada en l'etiqueta, en la convenció. I si traiem les etiquetes?

I si obrim portes, tirem parets i oblidem les convencions "burgeses" de l'art? I si prescindim d'etiquetes? I si utilitzem les disciplines artístiques com a suport d'experiències poètiques? I si allò poètic és l'única condició? I si deixem que les arts es comportin llibertinament? Llibertàriament? Lliurement?

Què passaria? No ho sabem... Experimentació, assaig, error, risc, innovació, i+d, art, mescla, caos, críptic, crític, literal, metàfora, compromís, realitat, poètic...

Hem rebut l'encàrrec d'imaginar un espai on tot això passés. Com fer-ho? Tampoc ho sabem. La tasca de la Fundació Joan Brossa fins avui dia ens pot donar pistes que guiïn la nostra intuïció:

No hi ha futur sense passat. El compromís cap a la memòria i el llegat és el fonament des d'on una cultura pot encarar el demà.

Però, i sobretot, **no hi ha passat sense futur.** Sense el compromís cap a la creació i la reflexió contemporània, avantguardista, tot llegat caurà en l'oblit. Tota memòria serà esborrada.

Només podem incidir en tot plegat treballant des de i per al present. Per això, més que plantejar-nos què hi ha d'haver dins del Centre de les Arts Lliures, ens hem plantejat quines condicions hi hem de generar.

Compromís cap al sector artístic. El Centre és un equipament amb vocació de servei públic que treballarà en benefici del sector artístic, assumint plenament el seu rol de fàbrica de creació amb el privilegi de tenir possibilitat, també, d'exhibir. En aquest sentit i en els pocs mesos que portem d'activitat:

-Hem engegat un seguit de convocatòries públiques en diferents àmbits: PostBrossa, cia. Resident, Laboratori de Poesia Escènica, beca d'investigació... Totes aquestes convocatòries són obertes i amb processos de selecció que involucren diverses mirades expertes en cada àmbit. Suposen posar en circulació el gruix dels nostres recursos econòmics i democratitzar-los tant com ens és possible: a hores d'ara quasi 70.000€ en diferents modalitats de suport a la creació s'han activat. No som l'equipament més ric, ni ens hi acostem. Som un equipament amb recursos humils que, per principis, els hem volgut gestionar amb radicalitat, allunyant-nos dels tics del gestor cultural personalista i exclusivista. Som una direcció col·legiada, horitzontal, i amb aquest esperit

-Acol·lirem companyies convidades al 70% de taquillaatge per tal de fer viables els períodes d'explotació dels espectacles.

-Amb la mateixa idea, les actuacions puntuals, les exhibicions d'un o pocs dies sempre porten un petit catxet associat, a part dels percentatges de taquilla corresponents. No volem col·laborar en precaritzar el treball artístic.

-Des de la idea d'ocupar un lloc complementari, entenent el sector com una xarxa d'institucions que col·laboren entre sí i es complementen, comencem una dinàmica de convenis i acords amb altres entitats. La que avui presentem és el conveni amb la Nau Ivanow: un acord de col·laboració entre una fàbrica de creació sense espais d'exhibició i una fàbrica sense sales d'assaig.

-També hem generat aliances amb agents privats i públics de l'agitació poètica i artística, com Edicions Poncianes i Associació Joan Ponç i hem establert conveni amb la Sala d'Art Jove de la Secretaria de Joventut de la Generalitat per participar activament del procés de professionalització de joves artistes i comissaris independents.

Compromís cap als drets culturals de la ciutadania. Hem construït un espai que és, sobretot, acollidor: una terrassa amable, unes sales que canvien l'aspecte, la funció i la proposta tot sovint, uns projectes i una programació que volen temps i espai per estar, per parlar, per llegir, per escoltar, per crear.

La Seca és un edifici patrimonial de la ciutat i creiem que només es podrà veure afavorida si s'omple de gent, si la ciutadania en fa ús. Per això obrirem set dies de la setmana i l'entrada serà lliure i gratuïta: els matins plens d'escoles, a les tardes d'espectacles. I entremig... el que entre tots siguem capaços de compartir.

La Fundació Joan Brossa té una llarga trajectòria en el servei públic destinat a les escoles, al sector educatiu i a la mediació. Des del Centre de les Arts Lliures tenim l'oportunitat d'intensificar aquesta tasca acollint, per primer cop, aquest públic a casa nostra. Això ens permet no oferir activitats per a nens i nenes, sinó implicar-los en el funcionament del Centre de les Arts Lliures i incorporar

les seves mirades en tot el que fem. Perquè això sigui possible és necessari el treball amb xarxa amb les institucions educatives, amb els professionals del sector i, sobretot, amb la voluntat de ser tan ambiciosos com ho són els infants.

Joan Brossa deixava la porta del seu estudi sempre oberta, dins del seu caos tothom hi era benvingut. Necessitem que els ciutadans es deixin portar per aquest mateix caos, obrin la porta i la ment i confiïn.

Així és el Centre de les Arts Lliures: una porta sempre oberta i la sensació que, aquí dins, hi pot passar de tot.

*Maria Canelles i Marc Chornet,
direcció col·legiada del Centre de les Arts Lliures*

TEMPORADA
DESEMBRE 21 - JUNY 22

106

CALEM FOC A LA NIT AMB LES PARAULES DE
BROSSA I LA IMATGE D'EMILIO MORENATTI.
FOGUERES EN PLE SOLSTICI D'HIVERN PER
TRANSFORMAR, REGENERAR, PURIFICAR
I CREAR DES DE LA LLIBERTAT DELS MARGES
DE LA POESIA I DE QUALSEVOL DISCIPLINA.

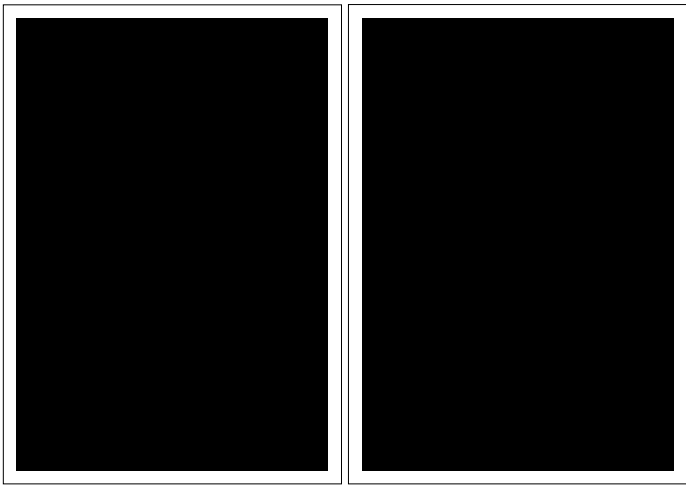
EL PREMI PULITZER EMILIO MORENATTI ÉS
QUI S'HA ENCARREGAT DE POSAR IMATGE A
L'OBERTURA DEL CENTRE I TALLER TORRENTS
HA TRANSFORMAT LA IMATGE DEL CENTRE
DE LES ARTS LLIURES.

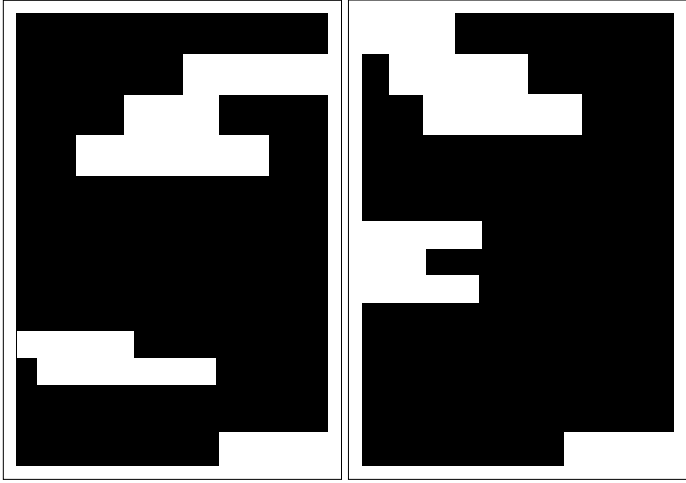
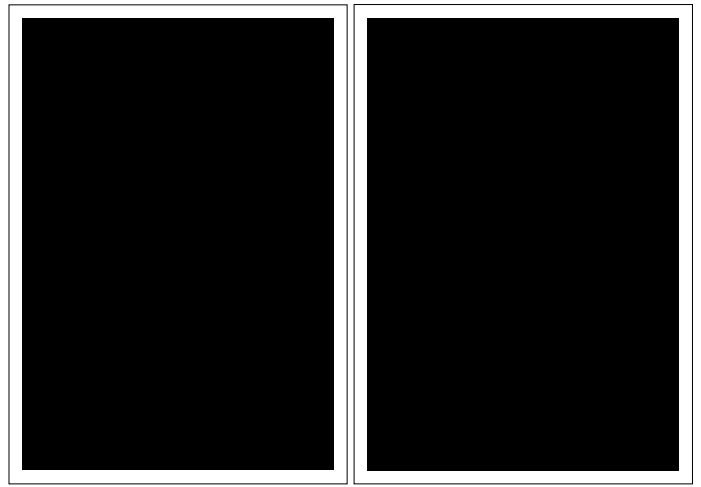
MARGINÀLIA ÉS EL TERME QUE DEFINEIX
TOT AQUELL CONJUNT D'ELEMENTS, BÉ SIGUIN
SIGNES, COMENTARIS O ELEMENTS DECORATIUS
SITUATS AL MARGE D'UN MANUSCRIT O D'UN
LLIBRE. AMB ELLS ES CREA UN DIÀLEG ENTRE
TEMPORALITATS: AUTOR, LECTOR I FUTURS LECTORS.

ENS INTERESSAVA AQUESTA IDEA PER TENIR UN
PUNT DE PARTIDA ON PODER DESENVOLUPAR
UN RELAT VISUAL. IMAGINEM DONCS LA TACA DE
TEXT DE QUALSEVOL ELEMENT DE COMUNICACIÓ
COM A MASSA HEGEMÒNICA, I LA DESCONSTRUÏM.
DISSOLEM LES FRONTERES CONVENCIONALS I
PRENEM L'ESPAI EN BLANC DELS MARGES COM A
NOSTRE. ALLÒ QUE SORGEIX ALS MARGES AGAFA
PROTAGONISME I SE SITUA AL CENTRE.

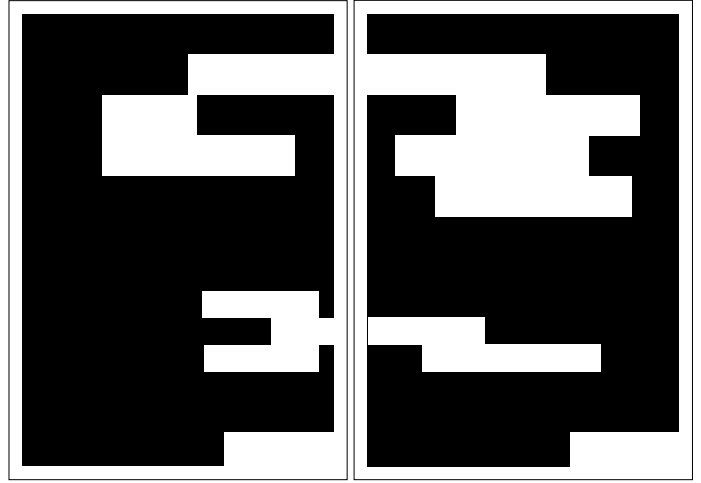
@TALLER_TORRENTS

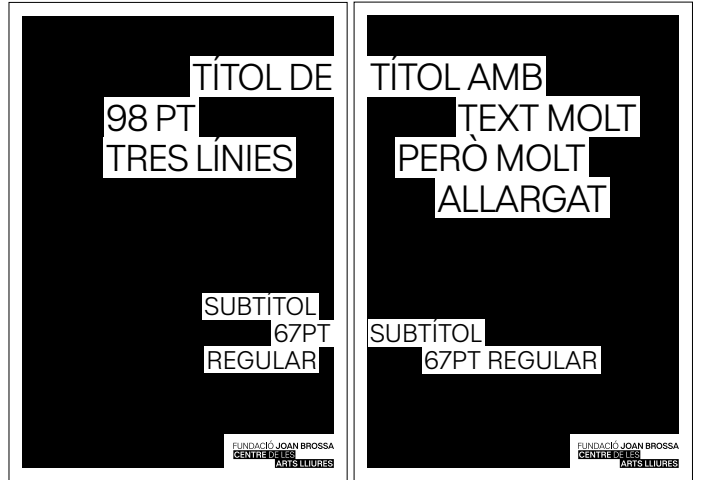
1.

2.

3.

PROGRAMACIÓ

La programació s'organitza a partir d'itineraris de naturaleses diverses que permeten relacionar temes, formes, experiències. Llancem propostes de recorregut perquè cadascú es teixeixi la seva lectura, personal, íntima, intransferible i, si vol, compartida.

Treballem amb els tres temps verbals: passat, present i futur. Barrejant-los. Convivint-hi. Joan Brossa és una figura incontestable i, per tant, no ens cal justificar-la constantment. Allò que ens cal és conèixer-lo, acostar-nos-hi sense complexos i jugar-hi.

El poeta parteix d'una visió de la poesia que transcendeix allò literari i és des d'aquesta manera, lliure i popular, que la presència de Joan Brossa serà dins (i fora) de La Seca.

JOAN BROSSA. LA SERP VIVA

A CURA DE DAVID BESTUÉ

→ARTS VISUALS. EXPOSICIÓ

Mostra permanent dedicada a la figura i l'obra de Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998), el poeta que va voler expandir el territori de la poesia seguint un impuls experimental. Aquest posicionament converteix l'obra extensa del poeta en un registre fidedigne i autoconscient del context històric, polític, social i cultural que li tocà viure.

L'exposició s'articula en tres idees principals: el poeta com algú que registra la realitat —en alguns casos, de manera literal—; el poeta com aquell que investiga les eines amb les quals treballa, és a dir, el propi llenguatge, i, per últim, l'escriptura com un exercici per posar a prova la imaginació, tot buscant un possible punt de fuga en àmbits tan diversos com l'il·lusionisme o el teatre. Sigui en format literari, visual, tridimensional o escènic, Joan Brossa va capturar la paraula pensada, escrita i llegida; la paraula trobada, escoltada i vista, la paraula viva.

Comissariat: David Bestué

Disseny de l'espai expositiu: Sara Torres

Disseny gràfic: Oriol Cobarrocas i Guillermo Lucena

INTINERARI
JOAN
BROSSA

DES DEL 16 DE DESEMBRE DE 2021
FINS A FINALS DEL 2023

LA SETENA PORTA

ELS PIRATES TEATRE A PARTIR DE
TEXTOS DE JOAN BROSSA

→ARTS EN VIU.TEATRE

Com encabir Joan Brossa en un despatx? Tres secretàries arriben al seu lloc de treball. Elles ens faran endinsar en les diferents classes socials, els privilegis, la jerarquia econòmica i de coneixements, la necessitat que tenim d'etiquetar i saber quin és el nostre lloc en cada moment. És un dilluns laborable i tot passarà durant aquest únic dia. Poesia, humor, crítica social i, per suposat, algun striptease en la nova adaptació d'Els Pirates Teatre a partir de diferents obres de Joan Brossa.

FITXA ARTÍSTICA

Intèrprets: Laura Aubert, Francesc Marginet, Cinta Moreno i Manar Taljo

Dramatúrgia: Laura Aubert

Direcció i il·luminació: Adrià Aubert

Ajudant de direcció i producció: Montse Farrarons

Assistent: Jordi Dragon

Escenografia: Enric Romani

Vestuari: Maria Albadalejo

Moviment: Robert González

Disseny de so: (en procés)

Bases musicals: Pere Gual

Confecció: Goretti Puente

Fotografies promocionals i de funció: David Ruano

Caracterització per al cartell: Inma Bono

Comunicació: Anna Castillo

Producció: Marina Marcos

Agraïments: Teatre Akadèmia, Fabra i Coats

Una producció: d'Els Pirates Teatre

Amb la col·laboració: de la Generalitat de Catalunya

INTINERARI DEL 16 DE DESEMBRE DE 2021
JOAN AL 15 DE MAIG DE 2022
BROSSA

EL GANXO

DE LOLA LASURT

→ARTS EN VIU.TEATRE

El Ganxo és una peça de Lola Lasurt fruit d'un procés d'investigació a l'arxiu de Joan Brossa dipositat al Centre de Documentació i Arxivística del MACBA.

El Ganxo parteix d'una doble investigació: per una banda es fixa en la poesia escènica de Brossa aplicada a l'òpera de Mestres Quadrenys i, per altra banda, a l'entorn de l'auto-organització de grups de teatre amateurs i semi-professionals actius des dels últims anys del franquisme, per proposar-los com a teló de fons. Però, de tot el material recopilat, es centra en una única imatge representada en el passat per convertir-la en una imatge de violència present, en la que, com en el món de les faules, el retrat de la societat personifica el mon animal.

INTINERARI
JOAN
BROSSA

DIMARTS 21 DE DESEMBRE A LES 18.30 H

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *POESIA COMPLETA*, VOL. 1 (1940-1960), DE JOAN BROSSA A CÀRREC DE GLÒRIA BORDONS

→PENSAMENT. PUBLICACIONS

La publicació de la poesia completa de Joan Brossa és imprescindible per tenir a l'abast tota l'obra poètica de Brossa, ordenada cronològicament, ja que avui dia és impossible aconseguir gran part dels llibres publicats en vida del poeta.

Aquesta edició és necessària per entendre l'evolució i la variació de la poesia brossiana, els lligams amb les altres branques de la seva obra (el teatre, la prosa i la part visual) i la novetat de cada peça en el context de la seva època. El públic podrà descobrir per primer cop la magnitud i l'heterodòxia del conjunt de la poesia de Joan Brossa i l'experimentació que dugué a terme amb tots els mitjans i formes que tenia al seu abast. D'aquesta manera, les diferents cares de la piràmide brossiana seran visibles i, al darrere de la infinitat de formes i figures, el lector hi veurà reflectida la veritat d'un ésser únic, que es considerava poeta sense més qualificatius.

Es tracta, ras i curt, de «poesia». I, més concretament, des dels seus inicis hipnagògics fins al primer llibre que li obrí les portes a un reconeixement internacional (*Poemes civils*). Són quaranta poemaris escrits entre 1940 i 1960, en què per primera vegada el lector podrà llegir de manera cronològica l'esdevenir poètic de Brossa i assistirà a l'evolució del poeta com un espectador privilegiat.

La presentació d'aquest primer volum es farà al Centre de les Arts Lliures amb presència de poetes i llibres.

INTINERARI
JOAN
BROSSA

DEL 2 AL 20 DE FEBRER DE 2022

LABERINT STRIPTÉASE

DRAMATÚRGIA, DIRECCIÓ I COREOGRAFIA
DE ROBERTO G. ALONSO

DIRECCIÓ MUSICAL I ARRANJAMENTS
DE JORDI CORNUDELLA
CIA. ROBERTO G. ALONSO

→ARTS EN VIU. CABARET

Cabaret inspirat en l'obra "*Strip-tease i teatre irregular*" i els poemes visuals de Joan Brossa.

Senyores i senyors, passin, seguïn i gaudeixin (o no) del nostre *cabaret*, Juguïn amb nosaltres a canviar l'òptica de visió, a despullar la realitat, a transvestir-la per veure-hi clar. Però sigui com sigui, permetin demanar-los-hi un favor, no se'n vagin igual que han entrat, perquè com sempre deia Brossa que també sempre deia Fregoli: "l'art és vida i la vida és transformació".

FITXA ARTÍSTICA

El músic: Jordi Cornudella

La cantatriu: Elena Martinell

La ballarina stripteasista: Laura Marsal

El saltimbanqui: Davo Marín

MC Clown: Roberto G. Alonso

Dramatúrgia, direcció i coreografia: Roberto G. Alonso

Direcció musical i arranjaments: Jordi Cornudella

Concepció de l'espai escènic: Roberto G. Alonso

Disseny d'il·luminació: Tony Murchland

Disseny y construcció d'escenografia: Víctor Peralta i Tony Murchland

Vestuari: Roberto G. Alonso i Víctor Peralta

Atrezzo: Víctor Peralta

Producció executiva: Joan Solé

Fotografia: Omen Cinema, Lourdes Aguirre

Producció: Cia Roberto G. Alonso i Escenari Joan Brossa

Agraïments Quim Manyós, Clara Manyós i Família Marsal Baulenas.

Textos utilitzats a l'espectacle: Brossa, J. (2013). *Prosa completa i textos esparsos*. (G. Bordons ed.). Barcelona: RBA – La Magrana. Ps. 235-237 i 552-554. Brossa, J. (2012). *Poesia escènica II: striptease i teatre irregular (1966-1967)*. (G. Bordons ed.). Tarragona: Arola Editors. Ps. 115-116, 145, 153 i 157.

© Fundació Joan Brossa, 2019.

BROSSA ÉS BROSSA

CIA. LES PINYES

→ARTS EN VIU. TEATRE VISUAL

Brossa és Brossa és una creació original de teatre visual i musical basat en alguns poemes de Joan Brossa. Més enllà de fer-li un homenatge a l'autor, hem realitzat una actualització i una interpretació visual i contemporània de la seva obra poètica. Aquesta peça gira entorn el tracte dels objectes de la nostra quotidianitat i la seva acumulació com a causa del maltractament del planeta. L'acció es desenvolupa dins una petita habitació que ha recopilat totes les deixalles que hem produït al nostre pas. L'espectacle té un format de cabaret, consta de diferents escenes plenes d'imatges plàstiques i suggerents i d'altres més iròniques i crítiques que compten amb l'acompanyament de la música, element essencial de la peça.

FITXA ARTÍSTICA

Intèrprets: Marta Asamar García, Cèlia Castellano Algaba, Noèlia Fajardo Franch i David Flores Pradillas

Creació, direcció i disseny d'espai: Cia. Les Pinyes

Composició i interpretació musical: David Flores Pradillas

Disseny d'il·luminació: Iris Romero

Coonstrucció d'espai: Marta Asamar García, Cèlia Castellano Algaba, Noèlia Fajardo Franch, David Flores Pradillas i Vilma López

Diapositives: Les Pinyes

Fotografies: Biivisual i Les Pinyes

Producció: Judit M. Gené

Flors: Angie Algaba

Rajoles: Vilma López / Standard Digital (Ana Franch i Iñaki Olalla)

Parets de fusta: Agrupació Cultural Mossèn Cinto Verdaguer de Viladecans

Càmera: Miquel Galindo

Shutter: Daniel Pérez

Agraïments: Vilma López, Alfred Casas, Alfonso Ferri, Eudald Rojas, Candela Díaz, Miguel Santiago, Carla Lázaro, Ricard Soler, Marina Alegre, Anna Claramonte, Laura Pons, Laura Capdevila, Mireia Vera, Miquel Galindo, Ana Franch, Iñaki Olalla, Joan Castellano, Angie Algaba, Marc Chornet, Albert Julve, Daniel Pérez, Joana Castellano, Arnau Guillén, Júlia Calzada, Rubén Traver, Xavier Bobés, Toni Heichman, Jordi Fondevila, Alejandro Ocaña, Toni García
© Joan Brossa, "Teatre", dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, "Els bigotis", dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, "La mosca", dins de Poemes entre el zero i la terra, 1951, © Joan Brossa, "Viatge", dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, "Entonació", dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, "Aquàrium", dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, "Arbust Brossa", dins de Passat festes, 1995, © Pinya Bausch, BROSSA és BROSSA, 2020

INTINERARI
JOAN
BROSSA

DEL 17 DE MARÇ AL 31 DE JULIOL DE 2022

LA INVISIBILITAT DEL DAU. ENRIC TORMO, GRAVADOR I FOTÒGRAF

A CURA D'AITOR QUINEY

→ARTS VISUALS. EXPOSICIÓ

Exposició temporal dedicada a la vida, obra i context cultural, artístic i polític d'Enric Tormo i Freixes (Barcelona, 1919-2016). Es tracta d'un homenatge a l'esperit d'una època a partir del paper rellevant i no prou conegut d'aquest impressor, gravador artístic, editor, pedagog, museòleg i fotògraf, l'obra més reconeguda del qual és la seva col·laboració, a partir de l'amistat amb Joan Brossa, amb el grup Dau al Set i amb Joan Miró com a tècnic d'alguns dels seus llibres més importants.

Aquesta exposició pretén apropar l'univers invisible d'Enric Tormo al públic aportant documentació inèdita, no només de Tormo sinó dels membres del grup Dau al Set o de Joan Miró. Es presenta, així mateix, la col·lecció d'art de Tormo i la seva dona Maria Ballester dins la qual hi ha nombroses obres desconegudes de Cuixart, Ponç, Tàpies i Tharrats així com nombroses fotografies inèdites de tots ells i de Joan Miró la qual cosa significa una aportació cabdal per a l'estudi de totes aquestes figures.

S'edita un llibre vinculat a l'exposició amb el títol *La invisibilitat del dau. Enric Tormo, gravador i fotògraf* que tindrà un estudi exhaustiu signat per Aitor Quiney i una selecció de més de 200 imatges. Aquesta edició és possible gràcies a la col·laboració amb Publicacions de l'Ajuntament de Barcelona.

EL DÉU DEL TANT PER CENT

DE JOAN BROSSA
CIA. REAL DECRETO 463

→ARTS EN VIU. TEATRE

El món de Joan Brossa es creua amb el d'Ovidi Montllor per crear una cosmogonia peculiar de personatges lligats entre ells per l'existència d'una fàbrica en bancarrota, per les relacions laborals, les necessitats materials, l'amor i el poder. El déu del tant per cent és un Músic Hall decadent on un sol intèrpret i un músic passen per tots els personatges de l'auca: des d'un drapaire, al senyor de la fàbrica, passant per l'obrer sindicalista, el criat llepaculs, el Guàrdia Civil que manté l'ordre amb un capellà al costat i l'històric Compte Arnau. Sembla que la peça parli de política, però en realitat parla de diners, el que mou el món i la política de veritat: és l'únic que importa. Tot queda resumit en unes de les últimes paraules de l'obra, les que el Compte Arnau diu mentre ens intenta convèncer que ha vingut a salvar la pàtria catalana: *La creixença d'un negoci important no és altra cosa que el resultat d'una selecció natural que elimina els dèbils i conserva els més aptes.*

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Loredana Volpe

Autor del text: Joan Brossa

Autor de la música: Ovidi Montllor

Intèrprets: Adrià Ardila i Gerard Bosch

Direcció i dramaturgia: Ramon Micó

Disseny de l'escenografia, vestuari i il·luminació: Mariona Ubia

Producció: Real decreto 463

Agraïments: A l'Ale, una inspiració. I al Marc Chornet, per tutoritzar-me en el seu moment i per confiar-hi després.

Durada: 30 minuts aprox.

Idioma: Català

ITINERARI ESPAIS TRANSITABLES

PROGRAMACIÓ

Habitar un espai és donar-li vida. I això és el que passa a la Seca, l'antiga fàbrica de la moneda, i també al barri de la Ribera. Proposem itineraris i intervencions artístiques que transformen l'espai per convertir-lo tot ell en obra, en creació i en experiència. Teatre sense actors i (fins i tot) sense teatre i projectes artístics que converteixen l'espai en llenguatge que és llegit amb el cos. Passin, passegin, transitin i transformin.

CERCA BROSSA

ESPECTACLE ITINERANT
AMB GUIÓ D'ALBERT MESTRES

→ARTS EN VIU. ITINERANT

El barri de la Ribera ens acull i, amb la nostàlgia dels “BARRI BROSSA” organitzats durant tant de temps per l’enyorat Hermann Bonnín, recorrem els espais urbans que es transformen per la mirada del poeta (o per la del transeünt despistat). Aquest espectacle posa de manifest l’estranyesa del desubicat o d’aquell que espera la bellesa en un context urbà que no sempre és amable. Però també agrupa i crea comunitat, la que és benvinguda a la Seca perquè és capaç de deixar-se sorprendre i perquè cerca Brossa igual que ell trobava poesia.

FITXA ARTÍSTICA

Guió i dramàtúrgia: Albert Mestres

Artistes participants:

Ivet Zamora

Col·lectiu Creixent Apareix

Carles Rebassa

Companyia Llum de fideu

Blanca Tolsa

→ARTS VISUALS. INSTAL·LACIÓ ARTÍSTICA

Instal·lació guanyadora de PostBrossa 2021, tercera edició de la convocatòria oberta de producció de projectes artístics

)c^o és una instal·lació de gran format que expandeix una obra anterior (*Formations*) i que s'inspira en un poema de Joan Brossa. De la mateixa manera que el joc amb el llenguatge obre una dimensió espacial i temporal al text, la instal·lació cerca un acostament al temps a través de l'espai. Làmines de diferents mides i materials, algunes amb dibuixos abstractes, són disposades en cercles concèntrics i generen un espai efímer per el qual el públic transita i imagina altres temps a partir d'un paisatge canviant.

Accions associades:

Acció sonora de Laura Llaneli

Data: dissabte 15/01/2022

Taller de performance i mediació amb Maria Noujaim

Data: dissabte 5/02/2022

Performance de Maria Noujaim

Data: dissabte 19/02/2022

LOS FIGURANTES

DE ÇA MARCHE

→ARTS VISUALS. VIDEOINSTALLACIÓ

Instal·lació guanyadora de PostBrossa 2021, tercera edició de la convocatòria oberta de producció de projectes artístics

Vídeoinstal·lació que intenta atrapar la imatge de la infància. Aquesta imatge que sempre s'evadeix, s'altera, que tan sols podem -tot just- percebre en una mil·lèsima de segon, abans de desaparèixer davant dels nostres ulls. Per atrapar-la, treballant amb un grup de nens i nenes de l'entorn del Centre de les Arts Lliures, *Los Figurantes* s'endinsa en l'imaginari popular dels contes orals, qüestionant-se si la imatge de la infància, que d'aquests es desprèn, s'assembla a aquella que avui dia es declama.

En aquest projecte, el so vocal i la imatge del nen -performer fantasmagòric- fabriquen el discurs sense que una intenció prèvia ni un contingut determinat l'hagin programat de manera segura. Sempre divaga, tret que, per exemple, com a falsa oralitat, no faci sinó formular de viva veu una escriptura.

L'oient-observador que entra en l'espai escolta en el silenci de si mateix aquesta veu que ve d'una altra part; deixa que ressonin les seves ones, recull les seves modificacions, amb tot «raonament» en suspens. Aquesta atenció es converteix, durant el temps que escolta i observa, en el seu lloc, fora de la llengua i fora del cos. Aquest silenci li permet mirar la veu transmutada en cos.

Accions associades:

Col·loqui sobre el procés de creació de *Los Figurantes*, amb els membres del col·lectiu Ça Marche

Data: dimarts 11/01/2022

→ARTS EN VIU. ESPECTACLE GASTROPOÈTIC

Sonen tres timbres. S'obren les cortines. Entra el públic. Fosc. Llum. Surten els actors. O no. Fosc. Llum de públic. S'obren les cortines. Surt el públic. Pausa amb piscolabis. Sonen tres timbres. S'obren les cortines...

Espectacle Gastropoètic, poemes escènics sense perdre un element essencial en el teatre: la trobada social. L'entreacte entre poemes escènics, acompanyat d'un bon vi, convidarà al públic a trobar-se i a reflexionar.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció i interpretació: La Decimonònica

La Decimonònica: Ferran Echegaray, Jordi Font, Toni Mas, Albert Mestres, Iлона Muñoz i Eva Ortega

Espai escènic: José Menchero

Vestuari: Singermornings

Intervenció Plàstica: Savina Tarsitano

→ARTS EN VIU. TEATRE VISUAL

Glassmur sorgeix d'un taller de quart curs presentat al desembre del 2020 al Teatre Ovidi Montllor de l'Institut del Teatre. Durant els mesos d'octubre i novembre vam estar immerses en el procés creatiu d'aquest projecte d'interpretació visual sota la mirada de l'Alfred Casas. Ell ens va fer una proposta molt clara com a punt de partida: "Tota l'acció passarà dins una iurta". Aquesta, feta de fusta amb 6,6 m de diàmetre i 4 m d'alçada, convida 15 espectadors a presenciar l'espectacle a través d'una petita finestra individual. Vam fer la construcció de la iurta al mateix temps que dissenyàvem l'espai interior i l'estètica general de la peça.

Mitjançant un treball d'improvisació i un treball col·lectiu de les actrius es va anar desenvolupant la dramaturgia final de la proposta. L'escenificació, en estat d'investigació, fa servir el teatre físic, visual i textual com a llenguatges vehiculars, utilitzats alhora i amb la mateixa finalitat ambiental i expressiva. No volem que destaquin uns per sobre dels altres, d'aquesta manera, sovint el text és tractat com a textura i el so com a discurs, creant així una poètica especial i misteriosa que interacciona amb els personatges que habiten dins aquest espai. Hi apareixen tres dones que estan quasi inacabades, deformades i fins i tot animalitzades. Busquen la seva individualitat, els aspectes que els distingeixen de la resta, però mai acaben de desenganxar-se entre elles ni tampoc de l'espai.

FITXA ARTÍSTICA

Disseny d'escenografia: Alfred Casas

Construcció d'escenografia: Alfred Casas, Marta Asamar Garcia, Cèlia Castellano Algaba, Noèlia Fajardo Franch

Disseny de vestuari: Pinya Bausch

Interpretació: Marta Asamar, Cèlia Castellano, Noèlia Fajardo

Producció: Judit Morcillo Gené

ITINERARI

ARTS PARATEATRALS

PROGRAMACIÓ

Les arts parateatrals (cabaret, musichall, circ, clown, striptease, titelles...) són reivindicades pel poeta per la seva naturalesa popular. Les entén amb tanta o més dignitat artística que les convencions burgeses que constantment defuig. Aquesta tradició és font d'inspiració per un seguit de projectes d'esperit avantguardista, però que guarden un fil prim, tens, però encara viu, amb la tradició.

CELLULOIDE DESPENTINAT

ISBIC, QR CODE / FILMS I ALTRES SÈRIES EN PROCÉS
D'ANTONI PINENT

→ARTS VISUALS. CINEMA SENSE CÀMERA

Instal·lació guanyadora de PostBrossa 2021, tercera edició de la convocatòria oberta de producció de projectes artístics

Al cinematògraf l'interessa el cel·luloide, per dir-ho així, desinteressadament.

En una època on tot és virtual, intangible, efímer i amb una velocitat ultra accelerada, el cel·luloide com a suport d'imatge, so, memòria i referent d'emoció, ha passat a segon terme. Però per a Antoni Pinent, aquest pas esdevé llibertat, un retorn als seus orígens i l'oportunitat d'establir un diàleg real amb les altres arts.

El cel·luloide ha pogut trencar les seves cadenes de servitud i funcionalitat única amb el cinematògraf i ara podem contemplar i gaudir d'aquest element matèric –tal com ens ofereix la mostra– amb un esperit diferent, imperfecte, autònom, reflexiu, divertit, creatiu i despentinat, on el projector inexistent no el domestica i el deixa ser a la seva voluntat. On la imaginació lúdica i poètica no té límits.

Una festa (de disfresses?) del principi de la fi, apte per a iconoclastes. Film infinit.

Accions associades:

Visita a CELLULOIDE DESPENTINAT amb Antoni Pinent i acció musical de Miquel Àngel Marín

→Data: dimarts 25/01/2022

i STILL BELIEVE iN CELLULOiD, projecció d'algunes càpsules i presentació de la publicació a la Filmoteca de Catalunya

→Data: per definir a la Filmoteca de Catalunya

Fer lluernes amb les mans. Taller de creació d'imatge translúcida i projecció amb aparells analògics.

→Data: dijous 30/12/2021

SITU TE'N VAS

PEPA PLANA I NAN VALENTÍ
CIA. PEPA PLANA

→ ARTS EN VIU. PALLASSES

Una finestra, una llum. Una altra finestra, un quotidià. Una altra finestra, un edifici on tres dones ens parlen d'un no poder parar.

Tot s'ensorra, es trenca, la maleïda guerra eterna!

Tres palleses que es troben en aquest camí de l'èxode antic per recrear el món i tornar-nos el plaer de riure de les coses més petites, però posant el dit a la nafra quan les coses ens molesten.

Viuen en les històries que s'han explicat als contes i utilitzen números de pallasos antics per reafirmar la voluntat de ser còmiques.

Tres heroïnes oblidades que ens expliquen la seva història amb la voluntat de riure i fer riure, per viure en la nostra memòria.

FITXA ARTÍSTICA

Pallassa: Augusta Pepa Plana

Pallassa: Blanca Nan Valentí

Pallassa: Contra Augusta Lola Gonzalez

Direcció: Pepa Plana i Nan Valentí

Escenografia: Xavier Erra

Vestuari: Nídia Tusal

Il·luminació: Yuri Plana

Música: Lluís Cartes

Fotografia: Cathy Loughran

Producció: Cia. Pepa Plana.

Autoria: Pepa Plana i Nan Valentí

Agraïments: La Central del Circ, Mag Lari, Josep Castells, Jordi Puig, Carlo Mô.

Amb la col·laboració de: Teatre Auditori de Granollers, rocaumbert f.a., La Sala Teatre - Ajuntament de Rubí

ALLÍ DONDE NO ESTAMOS

CIA MONTE ISLA

→ARTS EN VIU. TEATRE VISUAL

No sabem bé que és el que va passar aquí, la veritat és que ja no queda cap mena de vida com la que vam conèixer. Només queden els esquelets del passat, desapareixent a poc a poc en el paisatge. Aquest és un espectacle sobre un lloc a milers d'anys d'avui: Sorra blanca, serralades pelades i albes estranyes... Descobrirem tots els racons d'aquest futur silenciós com uns observadors impossibles de la nostra absència. Aquesta és l'oportunitat de treure el cap per la finestra de l'última utopia: la bellesa radical d'un paisatge sense humans. Benvingut al lloc on allò real sembla un somni i el que és estrany és molt familiar.

FITXA ARTÍSTICA

Idea i creació: Monte Isla

Direcció: Andrea Pellejero i Adrià Girona

Dramatúrgia: Andrea Pellejero i Adrià Girona

Ajudant de direcció: Lucía Santolaya

Disseny escenografia: Miguel Pellejero

Construcció: Miguel Pellejero i Monte Isla

Disseny d'il·luminació: Monte Isla

Disseny de so: Adrià Girona y Uriel Ireland

Escultor: Xim I. Rabassa

Mirada externa: Andreu Martínez i Maria Castillo

Direcció tècnica: Monte Isla

Cap tècnic: Miguel Pellejero

Maquinaria: Miguel Pellejero

Producció executiva: Monte Isla

Administració, gestió, comunicació i distribució: Monte Isla

Fotografia/ audiovisuals: Rut Girona

Amb la col·laboració de: Nau Ivanow i Espai Nyam Nyam

Agraïments: Cesc i Tina, Can Donzella, Dani Sánchez, Laura vinyals, Marc Lleixà, Ça Marche, Gloria, Sergio, Edu, Mar, Andrea, Martina, Quim.

→ARTS EN VIU. CIRC

Fil és una creació que explora les relacions humanes a partir d'un llenguatge universal: el físic. Dos personatges s'embarquen en un joc de tensions entre la realitat i la ficció, la raó i l'emoció, per projectar un imaginari amb el qual capten la complicitat del públic.

Un espectacle poètic, reflexiu i proper, en què els equilibris sempre són presents. *Fil* és el primer espectacle de llarga durada de la companyia Madame Gaüc, una creació de circ contemporani que combina elements del teatre i les arts del moviment.

“Un circ delicat però contundent, senzill però arriscat, universal però propi. Volem que el nostre color tenyeixi l'imaginari de cada una de les persones que ens acompanyen i impregnar així més enllà de l'escena. Gràcies a tots i totes per la inspiració.” — Madame Gaüc.

FITXA ARTÍSTICA

Idea original: Madame Gaüc

Direcció: Anna Pascual i Madame Gaüc

Intèrprets: Raimon Mató i Maria Palma

Mirada externa: Roberto Magro

Col·laboracions: Lali Ayguadé, Ricard Soler i Tomeu Amer

Música original: Òscar García-Bragado i Marc Sastre

Espai sonor: Jaume Parera

Disseny de llums: **Luis Portillo i Jaume Parera**

Escenografia: Guga Arruda i Jaume Parera

Vestuari: Alex Ponzonia

Video: Julià Waisbord i Adrià Guardiola

Fotografia: Jordi Plana

Disseny: la baula, Madame Gaüc i Laia Segú

Difusió i producció: Santa Barbuda i Cèlia Marcé

Fotografia/ audiovisuales: Rut Girona

Amb la col·laboració de: Nau Ivanow i Espai Nyam Nyam

Agraïments: Cesc i Tina, Can Donzella, Dani Sánchez, Laura vinyals, Marc Lleixà, Ça Marche, Gloria, Sergio, Edu, Mar, Andrea, Martina, Quim.

A SKIN POEM FOR A COSY HOUSE

MAI ROJAS I RAFFAELLA CRAPIO
CIA. LOS ESCULTORES DEL AIRE

→ARTS EN VIU. MIM CORPORAL

L'espectacle està basat en les 5 etapes del duel Negació, Ira, Negociació, Depressió i Acceptació.

Una parella viu la quotidianitat en el seu petit apartament. Un dia ell oblida arribar a temps per a celebrar el seu aniversari. La parella discuteix, ella s'enfada frustrada pels preparatius d'una celebració fracassada.

Acalorada decideix sortir a prendre l'aire. Ell sense acomiadar-se ni disculpar-se es queda a l'apartament. Però ella mai torna, al carrer sofreix un accident i mor. Ella continua viva en el record, les seves pertinences converteixen la petita casa en un museu de sentiments oposats que ell ha de guardar en una caixa i poder així acomiadar-se simbòlicament del seu amor.

L'armari ple de roba d'ella és com un fèretre obert que ha de ser enterrat, però que difícil és aquest últim adéu...

FITXA ARTÍSTICA

Creació i interpretació: Raffaella Crapio i Mai Rojas

Producció: Los Escultores del Aire / Physical Theater

Composició musical: Matías Muñoz i Edurne Arizu

Escenografia i vestuari: Sarah Bernardy

Tècnic de llums i so: Rutx Casanovas

Disseny d'il·luminació: Sergio Grazia

Stage manager: Camila Pardi

→ARTS EN VIU. MIM CORPORAL

Un grup de metges intenta trobar la cura d'una malaltia. Exposen als assistents el cas de Martínez i de com pensen tractar-lo.

Martínez pateix un rar trastorn psíquic, producte d'un fort trauma la mar. Mentre els dies passen el pacient viatja cada vegada més a fons als inferns del seu món imaginari. La frontera entre realitat i ficció és cada vegada més ambigua.

Junts anirem descobrint que no tot és el que sembla. Dins d'una caixa està la cura del seu mal, però... què hi ha dins de la caixa? Per què costa tant obrir-la?

Tots tenim una caixa en la qual guardem allò que volem oblidar. S'atrevirà Martínez a obrir la seva?

La Caixa no és només un espectacle ... És un viatge a través dels sentits. El públic s'enfronta a la seva por, fúria, foscor... però també a l'amor i a l'esperança. Una mescla de teatre físic, dansa i música en directe.

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Los Escultores del Aire

Direcció: Mai Rojas

Vestuari i escenografia: Sarah Bernardy

Producció: Los Escultores del Aire

Música en directe i composició: Matías Muñoz i Edurne Arizu

Intèrprets: Mai Rojas, Adán Aguilar, Marc Lorenzo i Raffaella Crapio

Disseny d'il·luminació: Paty Cortés

Fotografia: Stela Salinas

“JOAN CASAS: TRADUCTOR DE TEATRE”

Joan Casas és una veu polifacètica: assagista, poeta, dramaturg, traductor... Un nom que travessa la història del teatre català contemporani amb les seves obres i amb les seves traduccions. Les traduccions de Joan Casas són una finestra oberta a autors i poètiques poc conegudes. La seva personalitat, la seva autoria, es fa tan transparent com present. Dedicar-li un cicle és posar el focus en un territori que sovint ens passa desapercebut: la traducció de teatre, amb les seves peculiaritats, la necessària sensibilitat cap a l'oralitat, al ritme, a la sonoritats...

CICLE DEL 23 DE FEBRER
AL 13 DE MARÇ DE 2022
“JOAN CASAS:
TRADUCTOR
DE TEATRE”

FEDRA

ORATORI PROFÀ PER A UNA ACTRIU I DUES CANTANTS LÍRIQUES

IANNIS RITZOS

COMPANYIA MESÈMES & COMPAGNIE DU SARMENT

→ARTS EN VIU. TEATRE I MÚSICA VOCAL

Fedra, filla de Pasífae i de Minos, rei de Creta, és casada per força amb Teseu, rei d'Atenes. S'enamora d'Hipòlit, el fill de Teseu fruit de les primeres núpcies amb Antíope.

Ritsos ens convida a capbussar-nos en tot el que aquesta figura ha representat al llarg del temps. Fedra i totes les Fedres. I la d'avui dia, també necessita agafar el camí de l'alliberament, allunyar-se de l'encotillament dels costums i del que s'espera d'ella, i així bastir una heroïna que deixarà brollar la part més sensual, íntima i salvatge.

Una tragèdia en estat pur. Un oceà de paraules que avança imparabile cap al seu destí amb la indicible –i ben còmplice– música electroacústica, i amb dues cantants líriques com a cor i ombres de Fedra.

FITXA ARTÍSTICA

Text: Iannis Ritsos

Posada en escena: Neus Vila Pons

Repartiment: Neus Vila Pons, Montse Solà Pijuan i Adriana Aranda

Traducció: Joan Casas Fuster

Composició i direcció musical: Juan Jurado

Escenografia: Ernest Altés

Disseny de llums: Sylvain Séchet

Co-creació-acusmàtica i disseny de so: Ángel Faraldo (Fundació Phonos)

Vestuari: Annick Weerts

Ajudantia de direcció: Eva Ortega Puig

Projecte coproduït per: La Région Occitanie / Pyrénées Méditerranée, El Conseil Départemental des Pyrénées Orientales, l'Escenari Joan Brossa, la Mairie d'Alénya, Occitanie en Scène, La ligue de l'Enseignement des Pyrénées Orientales.

Amb la col·laboració de: Phonos, Fabra i Coats, Fàbrica de creació, Ajuntament de Barcelona, Companyia alçada mínima i Institut Français de Barcelone. saltamartí, 1963, © Joan Brossa, “Aquàrium”, dins d'El saltamartí, 1963, © Joan Brossa, “Arbust Brossa”, dins de Passat festes, 1995, © Pinya Bausch, BROSS és BROSSA, 2020

CICLE 27 DE FEBRER I 6 DE MARÇ DE 2022
"JOAN CASAS:
TRADUCTOR
DE TEATRE"

DOLÇA SODOMA MEVA

LAURENT GAUDÉ
COMPANYIA LA TRUP

→ARTS EN VIU. TEATRE

Una dona, transformada en estàtua de sal quan la ciutat de Sodoma fou destruïda, tal com ens relata la Bíblia, torna a la vida i ens explica què hi va passar realment, fent miques la versió "oficial". Qui va destruir Sodoma i per què? Aviat descobrim que no és la dona de Lot. És una testimoni directa, i torna amb una missió.

Pandora, Lilith, Eva, Maria... Una cultura patriarcal ha redefinit el lloc de la dona en el món en transformar la seva antiga condició de "subjecte" en la d' "objecte", tot restringint la seva naturalesa al paper de Mares o Verges com a conseqüència del rebuig a la seva sexualitat interpretada com a desordre, subversió i pecat. Qui ens reclama una vida de sacrificis? És possible el paradís a la terra? Per a qui són les dones un problema? Un gran tema mític, presentat sota una mirada contemporània.

FITXA ARTÍSTICA

Traducció: Joan Casas

Direcció: Sergi Marí i Montse González Parera

Interpretació: Enka Alonso

Dissenys d'espai, de so i de llum: Sergi Marí i Montse González Parera

Vestuari: Sergi Marí

Moviment: Agnès Romeu

CICLE 1 DE MARÇ DE 2022
"JOAN CASAS:
TRADUCTOR
DE TEATRE"

PERSÈFONE

IANNIS RITSOS
TRADUCCIÓ DE JOAN CASAS
DIRECCIÓ DE GERARD BIDEGAIN

→ARTS EN VIU. TEATRE

Ha tornat, com fa cada any, al lloc on va passar la seva lluminosa infantesa. Després de retrobar les antigues amistats decideix entrar a la casa familiar, on l'acompanya la seva millor amiga. Fa molt de temps que viu fora, i Persèfone té ganes de compartir tot allò que ha après i callat durant anys.

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Iannis Ritsos

Direcció escènica: Gerard Bidegain

Traducció: Joan Casas

Repartiment: Laia Gotsens (Persèfone) i Emma Duran (Noia del vestit blau)

Coreografia: Emma Duran

Espai escènic, utilitatge i imatge: Rafa Haro

Ajudant de direcció: Alba Hinojosa

Disseny d'il·luminació i espai sonor: Gerard Bidegain

Tècnic: Francesc Ripoll i Pol Sánchez

Documentalista del procés de treball: Uxia Campo

Ajudants de vestuari: Carme Paltor i Anna Prats

Fotografies d'assaig: Vanesa Hermosilla (@manehsilla)

Fotografies promocionals i teaser: Gerard Sancho i Antonio Cortijo

Producció: Festival LOLA 2020

Agraïments: Ery Ritsou, Joan Casas, Jordi Raventós (Adesiara Editorial), Aixa Guerra, Gerard Sancho, Antonio Cortijo, Uxia Campo, David Oriol Rebollo, Carme Paltor, Antoni Puig, Museu Arqueològic d'Empúries

CICLE 3 | 4 DE MARÇ DE 2022
"JOAN CASAS:
TRADUCTOR
DE TEATRE"

EL NIÑO: ALLÀ ON ÉS MÉS FÀCIL VEURE-S'HI

IRENE PETRA ZANI

→ARTS EN VIU. TEATRE

Una dona davant del mar amb la seva parella de tota la vida, un ninot inflable. Ella no pot nedar. Per a ella, ell és real i els seus ulls sense ulls són els únics ulls que pot estimar.

La relació va existir i va durar més de deu mil anys: aquest amor és difícilment degradable, com el plàstic.

Com una il·lusió.

L'obra tracta de la patologia de l'anorèxia, entesa aquí en el sentit de símptoma i defensa arran d'un abús patit durant la infància, i explica la tragicomèdia de l'amor impossible i la seva petició inesgotable de trobada i dialèctica amb l'Altre, eternament present i absent.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Loredana Volpe

Repertiment: Enka Alonso

Autor: Irene Petra Zani

Traducció: Joan Casas

Ajudant de direcció: Xavier Pàmies

Escenografia: Cia. La Salamandra

Il·luminació: Daniel Gener

Vestuari: Cia. La Salamandra

Música: Enka Alonso

Disseny gràfic: Loredana Volpe

Fotografia: Xavier Pàmies

INTINERARI CREACIÓ INDEPENDENT

PROGRAMACIÓ

El teatre català s'ha fet universal gràcies a companyies independents que han fet créixer la pròpia identitat i el propi llenguatge escènic: múltiples i singulars formes d'acostar-se a la creació: Joglars, Comediants, Fura dels Baus, Carles Santos.... La no dependència de cap institució, fa que les companyies hagin crescut personalitzant el segell propi, a la vegada que es preocupen i treballen en la creació del seu públic. Actualment, cuidar i acollir el sector independent és cuidar, també, múltiples maneres d'entendre i enfrontar-se al fet escènic: maneres de defugir el cànon.

EL MÉS BONIC QUE PODEM FER

DIRIGIDA PER PAU ROCA I JAN VILANOVA CLAUDÍN
SIXTO PAZ PRODUCCIONS

→ARTS EN VIU. TEATRE

La Carmen Urondo Ezcurrechea va escapar de dues guerres, va ser tinent de l'exèrcit Roig i va viure la clandestinitat i l'exili. Aquesta obra parla de la vida d'una dona anònima i valenta que travessa el segle XX però, per damunt de tot, és la història d'una àvia explicada pel seu net.

La senilitat de la Carmen quan arriba al final dels seus dies suposa un repte per a tota la família, però també una oportunitat. Mentre li costa recordar el dia a dia, la Carmen és capaç de reviure escenes del seu passat amb molta claredat.

A partir de les preguntes que li generen aquests records, el protagonista arribarà a un taller de constel·lacions familiars a través del qual serà capaç de traçar la història i identitat de la seva família, de la seva àvia i la seva pròpia.

Potser ha arribat el moment; potser parlar del que no hem parlat fins ara sigui el més bonic que podem fer.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Pau Roca i Jan Vilanova Claudín

Autor: Jan Vilanova Claudín

Intèrprets: Pau Roca i Montse Colomé

Disseny d'il·luminació: Guillem Gelabert

Producció: Adriana Nadal i Pol Cornudella

Disseny gràfic: Edu Buch

Fotografia: Kiku Piñol

Comunicació digital: Eladi Bonastre

REISEFÜHRER

UNA PEÇA DE CREACIÓ DE
FERRAN DORDAL I LA RUTA 40

→ARTS EN VIU. TEATRE

En un món interconnectat, acumulem dades i amistats en present absolut. Sense pausa. Escenifiquem ficcions de vides a imatge i semblança de tendències globals, buscant desesperadament l'acceptació social i la popularitat entre una multitud d'altres individus tan isolats com nosaltres mateixos. Fagocitem presumptes experiències perquè sentim nostàlgia d'autenticitat, mentre som incapaços d'entendre res del que succeeix al nostre voltant. Com a turistes viatgem a la recerca d'allò desconegut, però en realitat l'únic que fem és desplaçar-nos pel planeta buscant imatges que ja coneixíem abans de sortir de casa. Submergits en la nostra pròpia vacuïtat, el turisme ha esdevingut la imatge perfecta per explicar el nostre temps una imatge incompleta, fragmentària i per tant parcial de la nostra realitat.

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia i direcció: Ferran Dordal i Lalueza

Intèrprets: Alberto Díaz, Sergi Torrecilla i resta de repartiment en curs

Espai escènic i vestuari: Xesca Salvà

Il·luminació: Mingo Albir

So: Pau Matas

Música origina: Clara Aguilar

Realització escenografia: EGM i Llorenç Balaguer

Ajudanta de direcció: Carlota Grau

Ajudant d'escenografia: Oriol Corral

Ajudanta de producció: Anna Castillo

Imatge espai: Pol Rebaque

Fotografia: Noemí Elias

Imatge cartell: Laura Pujolàs

Producció executiva: Maria G. Rovelló

Producció: Teatre Lliure i La Ruta 40

Agraïments: Albert Arribas, Sara Cenzual, Enric Clarós, Estel Cristià, Ferran Dordal Millán, Ignasi Guasch, Anabel Labrador, Guillem Manzanares, Anne-Liis Maripuu, Víctor Molina, Diana Sofia Muñoz, Judith Pujol, Pablo Rosal, Marc Salicrú, Àlex Serrano, Cristina Soler, Elsa Soro, Carlota Subirós, Cruz Tapia, Matthieu Verhelst i Marc Villanueva.

ITINERARI
CREACIÓ
INDEPENDENT

DE L' 11 DE MAIG AL 5 DE JUNY DE 2022

LES BONES INTENCIONS

MARC ARTIGAU
CIA. SALA TRONO

→ARTS EN VIU. TEATRE

Aquesta és la història de dos personatges que no saben com han arribat on han arribat, que els han ensenyat una dreuera i s'han perdut pel camí, que tot ho han fet malament, que no han sabut dir no, que tot els ha sortit del revés. Uns desgraciats com la majoria de nosaltres. Una comèdia on l'únic que poden fer és explicar-vos la seva història, compartir amb vosaltres la seva vida, perquè el riure com les bones intencions, si les compartim, ens fan la vida més fàcil.

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Marc Artigau

Director: Joan Ma Segura

Intèrprets: Míriam Iscla i Joan Negrié

Espai i vestuari: Albert Pascual

Poducció: SALA TRONO

EL JARDÍ

LLUÏSA CUNILLÉ.

DIRIGIDA PER ALBERT ARRIBAS
CENTAURE PRODUCCIONS

→ARTS EN VIU. TEATRE

Una dona que havia treballat de jardinera al parc municipal i ara està a punt de divorciar-se, després d'haver desaparegut durant dos anys. Una assistenta social de l'Ajuntament, que havia anat a la mateixa escola que ella. Un pis que potser aviat ja no serà habitable, amb un jardí abandonat poblat de tota mena d'ombres.

Amb una delicada simplicitat i una intensitat abassegadora, la trobada d'aquestes dues dones abocarà les dues funcionàries als abismes del malestar de la memòria europea, escindida entre el record opressor de la seva follia més destructiva i el vertigen dolorós de les velles utopies comunitàries.

FITXA ARTÍSTICA

Autoria: Lluïsa Cunillé

Direcció: Albert Arribas

Repartiment: Màrcia Cisteró i Antònia Jaume

Espai escènic i vestuari: Sílvia Delagneau

Il·luminació: Marc Salicrú

Espai sonor: Lucas Ariel Vallejos

Caracterització: Noemí Jiménez

Producció executiva: Maria G. Rovelló

Ajudanta de direcció: Eva Vilar

Oients: Bernat Reher i Laura Inés Vago

Fotografies: Pere Cots

Agraïments: Albert Prat

Una producció de: Centaure Produccions amb el suport de la Sala Beckett

CICLE MÚSIQUES INDÒMITES

PROGRAMACIÓ

Cicle d'intervencions sonores entre artistes i compositors, emergents i consolidats. Amb una clara voluntat intergeneracional, aquest cicle proposa posar en relació dos (o més) artistes sonors perquè comparteixin processos de creació, inspiracions, treball i trajectòries professionals. I que ho facin a través del seu llenguatge: la intervenció sonora en l'espai.

CICLE
MÚSIQUES
INDÒMITES

DEL 8 DE MARÇ AL 18 DE MAIG DE 2022

CICLE MÚSIQUES INDÒMITES

A CURA DE XAVI LLOSES

→ARTS EN VIU. ART SONOR

Xavi Lloses Huguet és el curador d'aquest cicle. Ell és compositor, antipianista i terrorista sonor. Artista multidimensional absorbt en la contínua exploració de tot fenomen sonor i musical, en tots els seus vessants. Des del fet conceptual, la instal·lació sonora. Desenvolupa la seva activitat entre diversos àmbits, des de compondre per a formacions diverses, llargmetratges, espectacles, esdeveniments multitudinaris i realitzar accions i performances en festivals d'art multimèdia i electrònica. Amb més de 14 àlbums publicats sota el seu nom, compagina la tasca de compositor d'espectacles i audiovisuals, pianista i productor d'artistes coneguts de l'escena estatal. Darrerament escriu els textos *Músiques meraveLloses*, músiques que no s'escolten amb les orelles.

Els artistes sonors participants del cicle són: **Bàrbara Held, Sara Fontán, José M. Berenguer, Santi Vilanova, Núria Jiménez, Mercè Capdevila, Cabo San Roque, Susanna López, Llorenç Barber, Montserrat Palacios, lo Casino, Eli Gras i Marc Vilanova.**

CICLE

PROGRAMACIÓ

DANSES VOLUBLES

Un cicle de dansa on es presenten 4 peces que tenen com a motor el cos en diàleg amb la veu i el so. Unes peces que muten de forma, per adaptar-se a espais no teatrals.

CICLE DANSES VOLUBLES

A CURA D'ANNA RUBIROLA

→ARTS EN VIU. DANSA

Anna Rubirola és coreògrafa, intèrpret i docent resident a Barcelona. Actualment forma part del col·lectiu Big Bouncers juntament amb Cecília Colacrai i Mireia de Querol, amb qui ha realitzat diferents peces (Big Bounce, Big Bounce Site Specific, OVNI, Jungla, Si estiguéssim Soles a l'Univers, seria una gran pèrdua d'espai...), entre altres. Big Bouncers ha rebut l'Aplaudiment a la Creació Emergent dels Premis Sebastià Gasch 2015, i una nominació a millor espectacle de dansa als Premis de la Crítica 2018.

27 d'abril: Concrete Matter. Los detectives

Concrete Matter es una peça sobre la recerca del plaer en relació amb la dimensió hàptica i corporal i l'univers materno-filial, des d'una òptica particularment femenina.. No ens basem en allò autobiogràfic sinó en la relació dels cossos de les intèrprets i el públic, explorant les possibilitats del món físic, plàstic i musical. *Concrete Matter* es una bacanal dels sentits, una celebració amb música, dansa i paraula del plaer femení de sis dones de dos generacions. -11 de maig: Joao Lima. Cavalho do Cao

En portuguès de brasil, CAVALO DO CÃO ("cavall del gos", traducció literal al català) és una expressió polisèmica que designa alhora un insecte, la picada del qual provoca un dolor punyent; una persona indomable, que aconsegueix mil proeses i, finalment, el cavall que el diable munta. El terme també suggereix una espècie d'animalitat en transformació, que assumeix altres esdeveniments mentre acumula els seus atributs previs. Aquestes característiques ens evocuen a una forma de vida ambigua, que no es pot atrapar fàcilment, capaç de resistir als desafiaments del seu temps. És per aquesta capacitat de mobilització de l'imaginari que l'esmentada expressió ens interessa.

25 de maig: Amaranta Velarde: Apariciones Sonoras

Apariciones Sonoras és una investigació sobre les possibles dimensions coreogràfiques i plàstiques del so i el cos. Agafa de punt de partida el fenomen de la sinestèsia atorgant forma i plasticitat al so i sonoritzant el cos, l'espai i els objectes.

1 de juny: Col·lectiu Big Bouncers: Big Bounce

El tema de la peça és l'origen, entès com l'inici, el naixement, la font, el motor... On comencem a contar per identificar l'origen? Quants possibles futurs poden esdevenir-se d'una única font? Es treballa amb la potència del gest, del cos i de l'acció fent emergir les conseqüències implícites en cada acció.

ITINERARI DE POESIA I PENSAMENT

PROGRAMACIÓ

El pensament i la creació poètica necessiten dues coordenades bàsiques: temps i espai. Al Centre de les Arts Lliures posem a disposició de pensadors, poetes, lectors, artistes, investigadors, etc. tot el temps i l'espai que disposem perquè pugui aflorar la conversa, la reflexió i la cocreació. Per això proposem alguns projectes que comparteixen entre ells les idees de cocció a foc lent i col·lectivitat.

PROGRAMA D'INVESTIGACIÓ CURATORIAL

COORDINAT PER SÍLVIA GALÍ

→ARTS VISUALS. AUTOEDICIÓ I POESIA

Proposta expositiva de la Fundació Joan Brossa amb col·laboració de Sala d'Art Jove (Direcció General de Joventut. Generalitat de Catalunya). Aquest projecte té com a objectiu principal realçar el llegat artístic i cultural relacionant-lo amb la creació i el pensament contemporanis. Alhora és un procés d'investigació obert a disposició de noves generacions d'artistes i comissaris independents.

Durant el període en el qual s'exhibeix l'exposició *La invisibilitat del dau. Enric Tormo, gravador i fotògraf*, de marcat to històric i documental, un equip d'artistes i comissaris independents treballen físicament a la Brossa en un procés de recerca curatorial al voltant de l'autoedició sobre art i poesia i utilitzant el material de l'exposició corrent com a punt de partida. El procés d'investigació haurà d'incorporar petites intervencions a l'exposició sobre Enric Tormo així com algunes accions que siguin obertes al públic.

L'equip d'investigació sorgeix a partir de la convocatòria de la Sala d'Art Jove: els 18 guanyadors de la beca tindran accés a un procés de selecció per configurar aquest equip coordinat per Sílvia Galí.

→PENSAMENT. FORMACIÓ

Cursos i tallers per llegir, escriure, dir, escoltar, fer o accionar poesia al marge de les disciplines. Partim de la lectura i de la veu, del cos i de l'acció per crear col·lectivament. Per això hem preparat tallers i grups de treball per investigar amb la paraula, la imatge i l'acció.

Raquel Santanera, Maria Sevilla, Oriol Sauleda, Elvira Prado-Fabregat, Laura Vilar, Gabriel Ventura, Rosa Tharrats, Blanca-Llum Vidal, María Salgado (per confirmar) o Casa de Musas són alguns dels encarregats de dinamitzar aquests grups de treball i creació.

Els cursos i tallers del primer semestre són:

Eina mortaviva. Lectoescriptura poètica

a càrrec de Raquel Santanera i Maria Sevilla
Des del 18 de gener fins al 22 de març, 20 hores

La Paraula Viva. Taller d'improvisació

a càrrec d'Oriol Sauleda
Des del 10 de febrer fins al 3 de març, 8 hores

Taller de recitació (títol provisional)

a càrrec d'Elvira Prado-Fabregat
Des del 10 fins al 31 de març, 8 hores

Cos-Text-Ressò

a càrrec de Laura Vilar
Dissabte 12 i 19 de març, 8 hores

→PENSAMENT. PUBLICACIONS

Durant el 2021, des de la Fundació Joan Brossa, es va engegar l'aventura editorial Publicacions La Brossa. Aquest projecte continua i s'intensifica durant aquest proper 2022 i emparat pel Centre de les Arts Lliures. Es tracta d'una iniciativa que dona veu a creadors que, de forma conscient o no, practiquen la mateixa llibertat que a Joan Brossa li va permetre transcendir el fet literari per posar en dubte tots els límits, d'una forma indisciplinada, de la creació poètica. Aquests llibres seran propostes col·lectives, d'autor, poesia, prosa, art, document... les formes podran ser diverses, però l'esperit lúdic hi és sempre.

Els dos primers llibres que es van editar i presentar compartexen el mateix esperit: el de recollir iniciatives que sorgeixen dins l'espai de la Fundació Joan Brossa i donar-los forma de publicació perquè perpetuïn en el temps i esdevinguin una obra amb un nou format.

EL POEMA SEGÜENT ARA COMENÇARÀ

→PENSAMENT. CONVERSESES

Cicle de xerrades en format audiovisual que pren com a punt de partida el poema de Joan Brossa "Entreacte". El poema parla d'un canvi que és alhora una continuació, cosa que ens col·loca en un ara i aquí molt concret: la imminent obertura del Centre de les Arts Lliures.

Hem convidat poetes, actrius, artistes, comissàries d'exposicions, escriptors, ballarins, músics, narradores... els hem assegut un davant de l'altre, els hem ofert cafè i els hem escoltat.

Paula Carreras, conductora, presentadora i continguts del cicle

Maria Canelles, coordinadora i continguts del cicle

Omen Cinema, producció audiovisual

Tallers Torrents, gràfica del cicle

Participants del cicle: Pere Faura, Blanca Llum Vidal, Oriol Sauleda, Mercè Vila Rigat, Glòria Ribera, Eloy Fernández Porta, Laia Estruch, Joan Burdeus, Laura Aubert, Martí Sales

Una peça, en una exposició, posada a l'alçada d'un nen de deu anys; una veu que xiuxiueja mirades noves a poemes visuals; una proposta per entrar a casa de manera despreocupada i creativa; l'oportunitat de fer màgia sobre cel·luloide...

Aquestes són algunes de les propostes que no estan pensades per a nens i nenes, sinó que plantegen directament mirar a través dels seus ulls.

PARAULA DE BROSSA

A CÀRREC DE TANTÀGORA

→ARTS EN VIU. POESIA ORAL

A la paraula forjada a martellades Brossa afegeix la grafia i, sovint, alguna imatge. 'Paraula de Brossa' és una acció en què a partir de la paraula dita, es convidarà els assistents a serpentejar la sala expositiva dedicada al poeta, l'exposició *Joan Brossa. La serp viva a cura* de David Bestué. Roser Ros, pedagoga, narradora i escriptora posarà veu i so a un repertori poètic del creador i a altres peces escollides especialment per a l'ocasió i s'acompanyarà d'alguns elements corporis com cartes, pilotes o capsos.

Adreçat a nens i nenes a partir de 3 anys

FER LLUERNES AMB LES MANS

TALLER DE CREACIÓ TRANSLÚCIDA I PROJECCIÓ AMB
APARELLS ANALÒGICS A PARTIR DE LA PEÇA *CEL·LULOIDE
DESPENTINAT* D'ANTONI PINENT.

→ARTS EN VISUALS. CINEMA SENSE CÀMERA

Significat: Fer lluernes: Fer la rateta. Enlluernar per mitjà de reflexos.
Sinònim: Fer la rateta (a algú), ballar l'aigua als ulls (a algú).

A partir de diferents instruments analògics, originaris del s.XIX i s.XX, quasi per art de màgia, enlluernarem tot l'espai on es desenvoluparà el taller.

Treballant en suports clàssics de la imatge projectada (diapositives, transparències, cel·luloide de 16mm i Súper 8) i fent ús de la imaginació i les eines de dibuix i collage adequades, retornarem a la vida aquestes antigues joguines òptiques... tot fent lluernes.

L'activitat tindrà com a objectiu poder apropar a grups de totes les edats, alguns dels elements protagonistes de la mostra *CEL·LULOIDE DESPENTINAT*, com és el mateix cel·luloide amb les seves qualitats, funcions i màgia intrínseca.

CAN FRÈGOLI

A CÀRREC D'EL GLOBUS VERMELL

→ARTS EN VIU. ARQUITECTURA EFÍMERA

Després de vuit segles de canvis i modificacions constants, l'última reforma que ha tingut lloc a La Seca, una antiga fàbrica on s'estampava moneda, ha donat lloc al Centre de les Arts Lliures de Barcelona dedicat a l'univers creatiu de Joan Brossa. Però en aquest món no hi ha mai res immutable. És per això que proposem als convidats que imaginin (i construeixin!) una nova metamorfosi de l'edifici perquè n'esdevingui un habitatge acollidor amb les diferents estances de què disposa qualsevol casa.

Adreçat a nens i nenes a partir de 5 anys

LES CLAUS DE COSA

A CÀRREC DE CREAMOVIMENT

→ARTS EN VIU. DANSA

El cos que som i els objectes quotidians ens transporten, sonen i ens acompanyen a diari. Els utilitzem i reutilitzem de mil maneres diferents, relacionant-nos entre nosaltres i amb la vida. A partir d'un recorregut guiat per diferents espais de la Brossa els participants transitaran l'edifici des del moviment i la sonoritat dels seus cossos i objectes comuns. Claus, diaris, peus, cordills, veus, pinces, cartes que juguen de nou, a l'espai buit, amb set, sis, cinc, quatre, tres,...

Adreçat a nens i nenes a partir de 3 anys

AMB EL SUPORT DE:

EL POEMA
SEGÜENT
ARA
COMENÇARÀ

«ENTREACTE»

JOAN BROSSA
*Els ulls i les orelles
del poeta, 1961*